

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพการทำงาน ความเครียดในงาน ภูมิหลังและความสามารถในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร เปรียบเทียบความสามารถในการทำงานจำแนกตามระดับสภาพการทำงาน ระดับความเครียดในงานและภูมิหลัง เปรียบเทียบระดับสภาพการทำงาน ระดับความเครียดในงาน ระดับความสามารถในการทำงาน จำแนกตามภูมิหลังและศึกษาหาความสัมพันธ์และค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถทำนายความสามารถในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโดยมี ช่วงอายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์การทำงาน แผนกที่ทำงาน วุฒิการศึกษา สภาพการทำงาน ความเครียดในงาน เป็นตัวทำนาย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตั้งรายละเอียดต่อไปนี้

ลักษณะประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร

1. ประชากรในงานวิจัย เป็นพยาบาลวิชาชีพที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้
 - 1.1 ปฏิบัติหน้าที่พยาบาลประจำการในหอผู้ป่วยสามัญในแผนกอายุรกรรม ศัลยกรรม กุมารเวชกรรม และสูตินรีเวชกรรม
 - 1.2 ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลของรัฐ หมายถึง โรงพยาบาลในสังกัด กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย ทบวงมหาวิทยาลัย และสังกัด กรุงเทพมหานคร
- จำนวนประชากรทั้งหมด 4,918 คน จากโรงพยาบาล 12 โรงพยาบาล
2. กลุ่มตัวอย่างประชากร การสุ่มตัวอย่างประชากรแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 รวมจำนวนประชากรในโรงพยาบาล 7 แห่ง ทั้งหมด 3,212 คน กำหนดขนาดตัวอย่างประชากร โดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan (1970) ได้ขนาดตัวอย่างประชากร 357 คน แต่เพื่อลดความคลาดเคลื่อนจากการสุ่ม ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่างประชากรเป็น 370 คน

ขั้นที่ 2 การเลือกโรงพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยการจับฉลาก โดยนำชื่อโรงพยาบาลของรัฐที่ตรงตามลักษณะที่กำหนดในการวิจัยมาแยกออกเป็น 5 ลักษณะ ตามสังกัดดังนี้ คือ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข สังกัดกระทรวงกลาโหม สังกัดกระทรวงมหาดไทย สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีโรงพยาบาล 12 แห่ง สุ่มตัวอย่างโรงพยาบาลได้ 7 แห่ง โดยใช้อัตราส่วนประกอบ 1:2 และ 2:3 ดังนี้

สังกัดกระทรวงสาธารณสุข มี 2 โรงพยาบาล สุ่มมา 1 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลราชวิถี

สังกัดกระทรวงกลาโหม มี 3 โรงพยาบาล สุ่มมา 2 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลภูมิพล และโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า

สังกัดกระทรวงมหาดไทย มี 1 โรงพยาบาล ได้แก่ โรงพยาบาลตำรวจ

สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย มี 2 โรงพยาบาล สุ่มมา 1 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลรามธิบดี

สังกัดกรุงเทพมหานคร มี 4 โรงพยาบาล สุ่มมา 2 แห่ง ได้แก่ วชิรพยาบาล และโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

ขั้นที่ 3 สุ่มตัวอย่างประชากรจากแต่ละโรงพยาบาล โดยวิธีการสุ่มแบบง่าย ด้วยวิธีการจับฉลากให้ได้จำนวนตัวอย่างประชากรที่ต้องการ โดยคิดจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของกลุ่มประชากร ดังแสดงไว้ในตารางที่ 1

ขั้นที่ 4 สํารวจหอยผู้ป่วยแผนกอายุรกรรม สูตินรีเวชกรรม กุมารเวชกรรม และศัลยกรรม จับฉลากโดยใช้อัตราอย่างน้อยร้อยละ 50 แล้วคำนวณกลุ่มตัวอย่างประชากรแต่ละแผนก ตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละแผนกที่สุ่มได้ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 1 จำนวนพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร

สังกัด	โรงพยาบาล	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	
		จำนวน (คน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. กระทรวงสาธารณสุข	ราชวิถี	365	42	11.35
2. กระทรวงกลาโหม	ภูมิพล	510	59	15.95
	พระมงกุฎเกล้า	220	25	6.76
3. กระทรวงมหาดไทย	ตำรวจ	389	45	12.16
4. ทบวงมหาวิทยาลัย	รามธิบดี	727	84	22.70
5. กรุงเทพมหานคร	วชิรพยาบาล	784	90	24.32
	เจริญกรุงประชารักษ์	217	25	6.76
	รวม	3212	370	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 จำนวนตัวอย่างประชากรที่เป็นพยาบาลประจำการ จำแนกตามโรงพยาบาลและแผนกที่ทำงาน

แผนก โรงพยาบาล	อายุกรรม		สูติรีเวชกรรม		กุมารเวชกรรม		ศัลยกรรม	
	ประชากร	ตัวอย่าง ประชากร	ประชากร	ตัวอย่าง ประชากร	ประชากร	ตัวอย่าง ประชากร	ประชากร	ตัวอย่าง ประชากร
1. ราชวิถี	96	11	104	12	70	8	96	11
2. ภูมิพล	104	12	139	16	122	14	148	17
3. พระมงกุฎเกล้า	60	7	52	6	43	5	60	7
4. ศิริราช	122	14	70	8	60	7	139	16
5. รามาธิบดี	200	23	174	20	174	20	182	21
6. วชิรพยาบาล	156	18	233	27	139	16	252	29
7. เจริญกรุงประชารักษ์	52	6	52	6	61	7	52	6
รวม	790	91	824	95	669	77	929	107

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษา ค้นคว้า เอกสาร ตำรา งานวิจัยต่าง ๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ที่เกี่ยวข้องกับสภาพการทำงาน ความเครียดในงาน และความสามารถในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ

2. นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมด มาดำเนินการสร้างแบบสอบถามดังนี้

2.1 สภาพการทำงานประกอบด้วย สภาพการทำงานด้านกายภาพ สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอาารมณ์คือความเป็นอิสระในการทำงาน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และความต้องการพัฒนาตนเอง สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคมคือ สัมพันธภาพและการสนับสนุน

2.2 ความเครียดในงาน

2.3 ความสามารถในการทำงานคือ ภาวะผู้นำ การจัดการในการดูแลผู้ช่วย การสอนและการนิเทศเจ้าหน้าที่และผู้ช่วย การวางแผนและการประเมินผล การติดต่อสื่อสาร และสัมพันธภาพ และการพัฒนาวิชาชีพ

แบบสอบถามที่สร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 4 ส่วนซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลวิชาชีพ เกี่ยวกับช่วงอายุ สถานภาพ สมรส ประสบการณ์การทำงาน แผนกที่ทำงาน และวุฒิการศึกษา

นอกจากแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว ยังประกอบไปด้วย

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามระดับสภาพการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามระดับความเครียดในงานของพยาบาลวิชาชีพ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามความสามารถในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ

มีรายละเอียดดังนี้

แบบสอบถามระดับสภาพการทำงาน

ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษาจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบได้เพียงคำตอบเดียว

การเลือกตอบแต่ละช่องมีความหมายดังต่อไปนี้

เหมาะสมมากที่สุด - หมายถึง เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นเกิดขึ้นจริง

เป็นประจำ ในหน่วยงานของท่าน

เหมาะสมมาก - หมายถึง เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นเกิดขึ้นจริง

บ่อยมาก ในหน่วยงานของท่าน

- เหมาะสมปานกลาง- หมายถึง เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นเกิดขึ้นจริง
ปานกลาง ในหน่วยงานของท่าน
- เหมาะสมน้อย - หมายถึง เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นเกิดขึ้นจริง
ไม่บ่อยนัก ในหน่วยงานของท่าน
- เหมาะสมน้อยที่สุด - หมายถึง เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นเกิดขึ้นจริง
น้อยที่สุด หรือไม่บ่อยเลย ในหน่วยงานของท่าน

แบบสอบถามทั้งหมดรวม 96 ข้อ ประกอบด้วย

1. สภาพการทำงานด้านกายภาพ จำนวน 43 ข้อ
2. สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์ แบ่งออกเป็น
 - 2.1 ความเป็นอิสระในการทำงาน จำนวน 10 ข้อ
 - 2.2 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จำนวน 4 ข้อ
 - 2.3 ความต้องการพัฒนาตนเอง จำนวน 6 ข้อ
3. สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม แบ่งออกเป็น
 - 3.1 สัมพันธภาพ จำนวน 16 ข้อ
 - 3.2 การสนับสนุน จำนวน 17 ข้อ

แบบสอบถามระดับความเครียดในงานของพยาบาลวิชาชีพ

ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษาจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาจากองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความเครียดในงาน 5 ประการ ตามแนวคิดของ Brown and Moberg (1980) ประกอบด้วย ลักษณะงานที่รับผิดชอบ การบริหารงานในหน่วยงาน สัมพันธภาพในหน่วยงาน สภาพแวดล้อมในการทำงาน ความก้าวหน้าในวิชาชีพ และศึกษาเครื่องมือวัดความเครียดในงานของ ประชิต ศราธพันธุ์ (2532) ประกอบด้วย ได้แบบสอบถามทั้งหมดรวม 34 ข้อ

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ กำหนดให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว การเลือกตอบแต่ละช่วงคำตอบ มีความหมายดังนี้ ระดับความเครียดมากที่สุด หมายถึง ข้อความในประโยคนั้น ท่านพิจารณาเห็นว่าก่อให้เกิดความเครียดกับท่าน มากที่สุด

ระดับความเครียดมาก	หมายถึง	ข้อความในประโยคนั้น ท่านพิจารณาเห็นว่าก่อให้เกิดความเครียดกับท่าน <u>มาก</u>
ระดับความเครียดปานกลาง	หมายถึง	ข้อความในประโยคนั้น ท่านพิจารณาเห็นว่าก่อให้เกิดความเครียดกับท่าน <u>ปานกลาง</u>
ระดับความเครียดน้อย	หมายถึง	ข้อความในประโยคนั้น ท่านพิจารณาเห็นว่าก่อให้เกิดความเครียดกับท่าน <u>น้อย</u>
ระดับความเครียดน้อยที่สุด หรือไม่มีความเครียดเลย	หมายถึง	ข้อความในประโยคนั้น ท่านพิจารณาเห็นว่าก่อให้เกิดความเครียดกับท่าน <u>น้อยที่สุด</u> หรือไม่ก่อให้เกิดความเครียดกับท่านเลย

แบบสอบถามความสามารถในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ

ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ ตามแนวคิดของ Schwirian (1978) ซึ่งมีองค์ประกอบ 6 ประการคือ ภาวะผู้นำ การจัดการในการดูแลผู้ป่วย การสอนและการนิเทศเจ้าหน้าที่และผู้ป่วย การวางแผนและการประเมินผล การติดต่อสื่อสารและสัมพันธภาพ การพัฒนาวิชาชีพ

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ กำหนดให้ผู้ตอบเลือกตอบได้คำตอบเดียว

การเลือกตอบแบบสอบถามแต่ละช่วงคำตอบ จะมีความหมายดังต่อไปนี้

เป็นจริงมากที่สุด หมายถึง เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้น ท่านได้ปฏิบัติ เช่นนั้น

จริงมากที่สุด

เป็นจริงมาก หมายถึง เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้น ท่านได้ปฏิบัติ เช่นนั้น

จริงมาก

เป็นจริงปานกลาง หมายถึง เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้น ท่านได้ปฏิบัติ เช่นนั้น

จริงปานกลาง

เป็นจริงน้อย หมายถึง เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้น ท่านได้ปฏิบัติ เช่นนั้น

จริงน้อย

ไม่เป็นจริงเลย หมายถึง เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้น ท่านไม่ได้ปฏิบัติจริงเลย

แบบสอบถามทั้งหมดรวม 108 ข้อ ประกอบด้วย

1. ภาวะผู้นำ	จำนวน	20 ข้อ
2. การจัดการในการดูแลผู้ป่วย	จำนวน	16 ข้อ
3. การสอนและการนิเทศเจ้าหน้าที่และผู้ป่วย	จำนวน	17 ข้อ
4. การวางแผนและการประเมินผล	จำนวน	17 ข้อ
5. การติดต่อสื่อสารและสัมพันธภาพ	จำนวน	14 ข้อ
6. การพัฒนาวิชาชีพ	จำนวน	24 ข้อ

คุณภาพของเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยหาคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาความตรงตามเนื้อหา และความเที่ยง มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง ซึ่งได้แก่ แบบสอบถามระดับสภาพการทำงาน ระดับความเครียดในงาน และความสามารถในการทำงาน นั้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาผู้ควบคุมการวิจัยพิจารณา แก้ไขเนื้อหา ภาษา และนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ ด้านบริการพยาบาลและการบริหารการพยาบาล จำนวน 14 ท่าน (ตั้งรายนามอยู่ในภาคผนวก) ตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหา ความถูกต้อง ความครอบคลุมของข้อรายการ และความเหมาะสมของช่วงคะแนนที่ใช้ตัดสินในแต่ละเครื่องมือ การตัดสินความตรงตามเนื้อหา ผู้วิจัยถือเกณฑ์ความเห็นตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิ 11 ใน 14 ท่าน แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นครั้งแรก มีจำนวน 221 ข้อ แยกเป็น แบบสอบถามระดับสภาพการทำงาน 83 ข้อ แบบสอบถามระดับความเครียดในงาน 32 ข้อ และแบบสอบถามความสามารถในการทำงาน 106 ข้อ จากการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของผู้ทรงคุณวุฒิ ปรากฏว่าทั้ง 14 ท่าน เห็นชอบด้วยกับแบบสอบถามที่ให้ตรวจ และเสนอแนะให้แยกบางข้อรายการออกเป็น 2 ข้อ เพื่อความชัดเจนของข้อคำถาม พร้อมทั้งเสนอแนะให้ปรับปรุงภาษาที่ใช้ให้เหมาะสม ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขใหม่อีกครั้งโดยเพิ่มจำนวนข้อรายการเป็น 238 ข้อ แยกเป็น แบบสอบถามความสามารถในการทำงาน 108 ข้อ (ดังแสดงในตารางที่ 3) จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่

แก้ไขปรับปรุงให้อาจารย์ที่ปรึกษาช่วยตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนอีกครั้ง จึงได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนข้อของแบบสอบถามในการหาความตรงตามเนื้อหา

แบบสอบถาม	ก่อนเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ (ข้อ)	แก้ไขข้อความ (ข้อ)	เพิ่ม/ตัดออก (ข้อ)
ตอนที่ 1 แบบสอบถามระดับสภาพการทำงาน			
1. สภาพการทำงานด้านกายภาพ	37	7	6 (เพิ่ม)
2. สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์			
2.1 ความเป็นอิสระในการทำงาน	9	1	1 (เพิ่ม)
2.2 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4	1	-
2.3 ความต้องการพัฒนาตนเอง	6	1	-
3. สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม			
3.1 สัมพันธภาพ	12	2	4 (เพิ่ม)
3.2 การสนับสนุน	15	5	2 (เพิ่ม)
รวม	83	17	13 (เพิ่ม)
ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับความเครียด			
ในงาน	32	4	2 (เพิ่ม)
รวม	32	4	2 (เพิ่ม)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

แบบสอบถาม	ก่อนเสนอ ผู้ทรงคุณวุฒิ (ข้อ)	แก้ไขข้อความ (ข้อ)	เพิ่ม/ตัดออก (ข้อ)
ตอนที่ 3 แบบสอบถามความสามารถ ในการทำงาน			
1. ภาวะผู้นำ	19	2	1 (เพิ่ม)
2. การจัดการในการดูแลผู้ป่วย	16	5	-
3. การสอนและการนิเทศเจ้าหน้าที่ และผู้ป่วย	15	2	-
4. การวางแผนและการประเมินผล	12	5	-
5. การติดต่อสื่อสารและสัมพันธภาพ	16	1	2 (ตัดออก)
6. การพัฒนาวิชาชีพ	25	3	1 (ตัดออก)
รวม	93	18	1 (เพิ่ม) 3 (ตัดออก)

2. ความเที่ยง (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นทั้งหมดไปทดลองใช้กับพยาบาลวิชาชีพที่มีลักษณะเช่นเดียวกับประชากรที่จะศึกษา จำนวน 40 คน แล้วนำมาหาความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของครอนบาช (Cronbach's Coefficiency)

(ประคอง กรรณสูต, 2528)

$$\infty = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum Si^2}{Sx^2} \right]$$

- n หมายถึง จำนวนตัวอย่างประชากร
- Si^2 หมายถึง ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
- Sx^2 หมายถึง ความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งหมด หรือกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนของแบบสอบถามทั้งหมด
- ∞ หมายถึง ค่าความเที่ยงของสัมประสิทธิ์แอลฟา

กำหนดให้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าตั้งแต่ 0.8 ขึ้นไป สำหรับค่ารวม จึงจะถือว่า เครื่องมือมีความเที่ยงที่เชื่อถือได้

ผลการวิเคราะห์ เป็นดังนี้

แบบสอบถามระดับสภาพการทำงาน	ได้ค่าความเที่ยง	0.95
แบบสอบถามระดับความเครียดในงาน	ได้ค่าความเที่ยง	0.85
แบบสอบถามความสามารถในการทำงาน	ได้ค่าความเที่ยง	0.97

ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน เป็นดังนี้

1. แบบสอบถามระดับสภาพการทำงาน แบ่งออกเป็น		
1.1 สภาพการทำงานด้านกายภาพ	ได้ค่าความเที่ยง	0.92
1.2 สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์		
1.2.1 ความเป็นอิสระในการทำงาน	ได้ค่าความเที่ยง	0.71
1.2.2 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	ได้ค่าความเที่ยง	0.77
1.2.3 ความต้องการพัฒนาตนเอง	ได้ค่าความเที่ยง	0.78
1.3 สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม		
1.3.1 สัมพันธภาพ	ได้ค่าความเที่ยง	0.82
1.3.2 การสนับสนุน	ได้ค่าความเที่ยง	0.87
2. แบบสอบถามระดับความเครียดในงาน	ได้ค่าความเที่ยง	0.85

3.	แบบสอบถามความสามารถในการทำงาน	แบ่งออกเป็น	
3.1	ภาวะผู้นำ	ได้ค่าความเที่ยง	0.93
3.2	การจัดการในการดูแลผู้ป่วย	ได้ค่าความเที่ยง	0.88
3.3	การสอนและการนิเทศเจ้าหน้าที่และผู้ป่วย	ได้ค่าความเที่ยง	0.94
3.4	การวางแผนและการประเมินผล	ได้ค่าความเที่ยง	0.93
3.5	การติดต่อสื่อสารและสัมพันธภาพ	ได้ค่าความเที่ยง	0.88
3.6	การพัฒนาวิชาชีพ	ได้ค่าความเที่ยง	0.90

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน มีดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามระดับสภาพการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ

การตรวจให้คะแนนแบบสอบถามแต่ละข้อ พิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

เป็นจริงมากที่สุด	ให้ 5	คะแนน
เป็นจริงมาก	ให้ 4	คะแนน
เป็นจริงปานกลาง	ให้ 3	คะแนน
เป็นจริงน้อย	ให้ 2	คะแนน
เป็นจริงน้อยที่สุดหรือไม่เป็นจริงเลย	ให้ 1	คะแนน

การแปลผลคะแนนสภาพการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ ถือตามเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ถ้าคะแนนเฉลี่ยสูงจะมีสภาพการทำงานอยู่ในระดับสูง ตามลำดับดังนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2524)

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00	หมายถึง	สภาพการทำงานเหมาะสมมากที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49	หมายถึง	สภาพการทำงานเหมาะสมมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	หมายถึง	สภาพการทำงานเหมาะสมปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49	หมายถึง	สภาพการทำงานเหมาะสมน้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49	หมายถึง	สภาพการทำงานเหมาะสมน้อยที่สุด หรือ ไม่เหมาะสมเลย

แบบสอบถามระดับความเครียดในงานของพยาบาลวิชาชีพ

การตรวจให้คะแนน แบบสอบถามแต่ละข้อ พิจารณาตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ระดับความเครียดมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ระดับความเครียดมาก	ให้	4	คะแนน
ระดับความเครียดปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ระดับความเครียดน้อย	ให้	2	คะแนน
ระดับความเครียดน้อยที่สุด			
หรือไม่มีความเครียดเลย	ให้	1	คะแนน

การแปลผลคะแนนความเครียดในงานของพยาบาลวิชาชีพ ถือตามเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ถ้าคะแนนเฉลี่ยสูง จะมีระดับความเครียดในงานระดับสูง ตามลำดับ ดังนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2524)

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	4.50-5.00	หมายถึง	มีความเครียดในงานมากที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.50-4.49	หมายถึง	มีความเครียดในงานมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.50-3.49	หมายถึง	มีความเครียดในงานปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.50-2.49	หมายถึง	มีความเครียดในงานน้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00-1.49	หมายถึง	มีความเครียดในงานน้อยที่สุดหรือ ไม่มีความเครียดในงานเลย

แบบสอบถามความสามารถในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ

การตรวจให้คะแนนแบบสอบถามแต่ละข้อ พิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

เป็นจริงมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
เป็นจริงมาก	ให้	4	คะแนน
เป็นจริงปานกลาง	ให้	3	คะแนน
เป็นจริงน้อย	ให้	2	คะแนน
ไม่เป็นจริงเลย	ให้	1	คะแนน

การแปลผลคะแนนความสามารถในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพถือตามเกณฑ์คะแนน
เฉลี่ย ถ้าคะแนนเฉลี่ยสูง จะมีความสามารถในการทำงานอยู่ในระดับสูงตามลำดับดังนี้
(ประคอง กรรณสูต, 2524)

ถ้าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง	ความสามารถในการทำงานอยู่ใน ระดับสูงที่สุด
ถ้าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง	ความสามารถในการทำงานอยู่ใน ระดับสูง
ถ้าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง	ความสามารถในการทำงานอยู่ใน ระดับปานกลาง
ถ้าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง	ความสามารถในการทำงานอยู่ใน ระดับต่ำ
ถ้าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง	ความสามารถในการทำงานอยู่ใน ระดับต่ำที่สุด

การแปลความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) (ประคอง กรรณสูต, 2525)

ค่า r	ความสัมพันธ์
$\pm .70$ ถึง ± 1.00	สูง
$\pm .30$ ถึง $\pm .69$	ปานกลาง
$\pm .00$ ถึง $\pm .29$	ต่ำ

การรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ทำรายชื่อของพยาบาลวิชาชีพเฉพาะที่ทำงานทั้ง 3 ผลิต คือ เวรเช้า
เวรบ่าย และเวรคึก ในแต่ละโรงพยาบาลที่เป็นแหล่งตัวอย่างประชากร มาจับฉลากชื่อของ
พยาบาลวิชาชีพที่จะเป็นตัวอย่างประชากรตามจำนวนตัวอย่างประชากรในตารางที่ 1 แล้วทำ
รายชื่อของตัวอย่างประชากรในแต่ละโรงพยาบาลไว้
2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสอบถามไปให้ฝ่ายการพยาบาล
และฝ่ายวิชาการของฝ่ายการพยาบาลหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากฝ่ายการพยาบาลเป็นผู้แจกและ

เก็บแบบสอบถามให้ในโรงพยาบาล 7 แห่งคือ วชิรพยาบาล โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ โรงพยาบาลภูมิพล โรงพยาบาลตำรวจ และโรงพยาบาลราชวิถี โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โรงพยาบาลรามธิบดี

ใช้เวลาในการรวบรวมข้อมูล 6 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 12 มีนาคม 2534 ถึงวันที่ 22 เมษายน 2534 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งออกไปจำนวน 385 ฉบับ ได้รับคืน 373 ฉบับ แต่ที่สมบูรณ์นำมาวิเคราะห์ได้ จำนวน 357 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.20

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX (Statistical Package for the Social Science) โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล คำนวณเป็นร้อยละ
2. คำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับค่าเฉลี่ยของสภาพการทำงาน ความเครียดในงาน ความสามารถในการทำงานโดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน
3. คำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับค่าเฉลี่ยของสภาพการทำงานโดยรวม สภาพการทำงานด้านกายภาพ สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์ สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม ความเครียดในงาน ความสามารถในการทำงาน โดยรวมและแบ่งออกเป็นกลุ่ม จำแนกตามภูมิหลัง
4. เปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกับตัวแปรพยากรณ์
 - 4.1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานจำแนกตามช่วงอายุ ประสบการณ์การทำงาน แผนกที่ทำงาน ระดับสภาพการทำงาน ระดับความเครียดในงาน ด้วยค่าเอฟ (F-test) และทดสอบหากกลุ่มที่แตกต่างกันด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)
 - 4.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานจำแนกตามสถานภาพสมรสด้วยค่าที (t-test)
5. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานจำแนกตามความสามารถแต่ละด้านของพยาบาลวิชาชีพที่มีภูมิหลัง ได้แก่ ช่วงอายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์การทำงาน แผนกที่ทำงาน ระดับสภาพการทำงาน ระดับความเครียดในงาน แตกต่างกัน

5.1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพที่มีช่วงอายุ ประสบการณ์การทำงาน แผนกที่ทำงาน ระดับสภาพการทำงาน ระดับความเครียดในงาน แตกต่างกันด้วยค่าเอฟ (F-test) และทดสอบหากกลุ่มที่แตกต่างกันด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

5.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันด้วยค่าที (t-test)

6. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสภาพการทำงาน ความเครียดในงาน ความสามารถในการทำงานจำแนกตามภูมิภาค

6.1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสภาพการทำงานโดยรวม สภาพการทำงานด้านกายภาพ สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์ สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม ความเครียดในงาน ความสามารถในการทำงาน จำแนกตามช่วงอายุ ประสบการณ์การทำงาน แผนกที่ทำงาน ด้วยค่าเอฟ (F-test) และทดสอบหากกลุ่มที่แตกต่างกันด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

6.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรทุกตัวในข้อ 6.1 จำแนกตามสถานภาพสมรสด้วยค่าที (t-test)

7. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรพยากรณ์ และระหว่างแปรตัวพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยทดสอบค่าที (t-test) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2524)

8. หาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังนี้

8.1 คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์

ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยการทดสอบค่าที (t-test)

8.2 คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation)

ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรพยากรณ์

ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ด้วยค่าเอฟ

(F-test)

ทดสอบค่า F เพื่อทดสอบว่าเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์แล้วจะทำให้ค่า R เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

9. หาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ คะแนนดิบของตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัวที่เข้ามาในสมการถดถอยว่าแต่ละตัวนั้นส่งผลต่อตัวแปรเกณฑ์หรือไม่

หาค่าคงที่ของสมการพยากรณ์

หาค่าความคลาดเคลื่อนของสัมประสิทธิ์ถดถอย

หาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์

10. สร้างสมการพยากรณ์ตัวแปรเกณฑ์ด้วยตัวแปรพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในรูปคะแนนดิบ และในรูปคะแนนมาตรฐาน (Pedhazur, 1973)

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย